

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321010056
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2021, sťažnosť odsúdeného O. I. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/3/2021 zo dňa 23.6.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. I. na povolenie obnovy konania, vedeného pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/23/2013 a sp.zn. 3T/67/2013.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

Podaným návrhom sa odsúdený O. I. domáhal povolenia obnovy konania vo veciach vedených na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/23/2013 a sp.zn. 3T/67/2013.

Žiadal, aby bol súdom oslovený odborník - znalec, ktorý preštuduje pravdivosť výpovedí všetkých zúčastnených v konaní a vypracuje podklady na začatie konania na povolenie obnovy. Nakoľko znalec bude pribratý do konania súdom, súd nebude môcť konštatovať, že ho ovplyvnil. Znalec by objektívne posúdil všetky výpovede a tvrdenia, ich pravdivosť, či klamstvo, účelovosť s cieľom uškodiť mu, aby bol potrestaný. Je presvedčený, že znalec dospeje k záveru, že je odsúdený za to, čo nespáchal, čo bude v jeho prospech. P. I., ktorá je matkou jeho syna S. I., zapríčinila svojimi klamstvami jeho odsúdenie, lebo mu nechcela dať jeho syna, ktorého mu okresný súd zveril opatrením do opatery. On ho od nej nežiadal, nakoľko bol v kojeneckom veku a potreboval svoju mamu. Teraz sa syn nachádza v náhradnej rodine, kde je dočasne umiestnený a čaká na neho. Syn bol v minulosti umiestnený v Detskom domove v Ružomberku, nakoľko bol v ohrození života po tom, čo ho jeho matka o 22.00 hod. nechala v kočiaku v pohostinstve v Žiline a odišla s neznámymi mužmi v taxíku do Veľkého Rovného, syn mal rok a jedenásť mesiacov, teraz má deväť rokov. So synom je v kontakte, syn na neho čaká a teší sa. Synova matka je sociálna bezdomovkyňa. Prostredníctvom súdu bude žiadať syna do osobnej starostlivosti. Žiada aj vykonať súdom zamietnuté dôkazy. Dostal neprimerane vysoký trest, ktorý mu bol určený na základe vytvoreného komplotu svedkov, ktorí klamali účelovo a pomstychtivo. Vykonáva šiesty rok odňatia slobody a stratil úplne všetko, prečo sa oplatí žiť. Ostal sám bez akýchkoľvek blízkych, bez financií a nič nevlastní, je invalidný dôchodca.

Na základe dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/67/2013 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/59/2016 zo dňa 27.9.2016, právoplatným dňa 27.9.2016, bol O. I. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom

skutkovom základe, ako sa uvádza v predmetnom rozsudku. Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. súd O. I. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 2.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/38/2017 zo dňa 11.4.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 2.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/112/2017 zo dňa 14.11.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 4.4.2018, právoplatným dňa 4.4.2018, bol O. I. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako sa uvádza v predmetnom rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd O. I. uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/67/2013 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/59/2016 zo dňa 27.9.2016, právoplatným dňa 27.9.2016, ktorým bol O. I. za zločin podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí pred okresným súdom nepochybne vyplýva, že podľa odsúdeného má byť novou skutočnosťou nepravdivosť výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/23/2013, a to najmä svedkyne P. I.. Táto skutočnosť má byť podľa odsúdeného potvrdená novým dôkazom, a to znaleckým posudkom znalca, ktorý sa má vyjadriť k vierohodnosti výpovede svedkov. Z obsahu spisu vyplýva, že svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí a ktorých vierohodnosť odsúdený spochybňuje, vypovedali v súlade so zákonom, teda po riadnom poučení o následkoch krivej výpovede a krivej prisahy, teda možno u nich predpokladať prezumpciu pravdivosti ich tvrdení. Súd sa s otázkou vierohodnosti výpovedí svedkov vysporiadal v čase svojho rozhodovania, kedy odsúdený spochybňoval vierohodnosť svedkov. V trestnom konaní sa znalec nevyjadruje, či svedok vypovedal alebo nevypovedal vierohodne, ale vierohodnosť výpovede vyhodnocuje súd s poukazom na starostlivé zváženie všetkých okolností prípadu. Odsúdený už v priebehu základného konania, či už v prvostupňovom alebo druhostupňovom konaní spochybňoval výpovede svedkov. Okresný súd a aj krajský súd sa vysporiadali s tým, čo svedkovia uvádzali a vyhodnotili výpovede svedkov. Nie je dôvod na vypracovanie znaleckého posudku, nič tomu nenasvedčuje, súd pred tým sa už vysporiadal so všetkými dôkazmi a rovnako tak s ich vierohodnosťou. Súd nemá v tomto konaní právo skúmať správnosť hodnotenia dôkazov a nemá právo v tomto konaní ani spochybňovať, ako sa s vierohodnosťou svedkov vysporiadali konajúce súdy, ktoré v týchto veciach rozhodovali. V tomto štádiu trestného konania nič nenasvedčuje tomu, že svedkovia nevypovedali pravdu. Znalec nie je osobou oprávnenou vyjadrovať sa k vierohodnosti výpovedí svedkov. Ak má odsúdený oprávnené pochybnosti o vierohodnosti výpovedí svedkov, mal by ich preukázať inými dôkazmi. Znalecký posudok takýmto dôkazom nie je. Úlohou a povinnosťou súdu pri hodnotení vierohodnosti svedka je prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedal, či výpoveď svedkov je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v konaní a či jeho výpoveď je konzistentná a jednoznačne vypovedá o podstatných okolnostiach skutku, z čoho vyplýva, že vierohodnosť svedka posudzuje súd na základe vyššie uvedených kritérií, nie znalec. Znalec je oprávnený vyjadriť sa k tým črtám osobnosti svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť, nie je však oprávnený vyjadriť sa k vierohodnosti svedka. Znalcovi neprináleží vykonávať hodnotenie dôkazov ani z hľadiska ich vierohodnosti. Znalec sa teda nevyjadruje k pravdivosti, keďže to je hodnotenie právne. Iba konštatuje, že posudzovaný svedok je schopný podať pravdivú výpoveď. Súd by pochybil, ak by znalcovi určil, aby posúdil otázku vierohodnosti výpovede svedka, tak ako žiada odsúdený. Znalec nesmie riešiť otázky právne, ale len odborné skutkové a znalec nesmie hodnotiť dôkazy a robiť právne závery. Na to je oprávnený iba súd. Súd sa v predchádzajúcich konaniach vysporiadal so všetkými dôkazmi, rovnako tak aj ich vierohodnosťou, aj so všetkými skutočnosťami, ktoré odsúdený uvádzal v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené, dôvody obnovy konania nie sú dané, preto súd návrh na povolenie obnovy konania v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený O. I. písomným podaním zo dňa 24.6.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 28.6.2021, ktorú zdôvodnil nasledovne:

Odsúdený je vo väzení šiesty rok a pýta sa, kde má zobrať nové skutočnosti. On nemôže svojvoľne osloviť P. I., ktorá bola vo veci aktérom. Trvá na pribratí do konania kontrolného súdneho znalca - psychiatra. Znalec by do veci vniesol nové svetlo a nové skutočnosti, ktoré by boli na 100% v prospech jeho osoby. Ak by bol na slobode, vedel by súdu predložiť nové skutočnosti.

Vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť už vykonal dostatočne dlhý trest a po prepustení výrazne pomôže svojej rodine. Čaká ho jeho syn S., ktorý má takú matku, a ktorá je aktérkou žaloby, že ho nechala v Žiline v pohostinstve o 22.00 hod. a odišla s mužmi, opojená alkoholom. On bol vtedy v Taliansku a syn bol odobratý sociálkou. Kvôli jeho nástupu na výkon trestu odňatia slobody musel byť syn umiestnený do náhradnej rodiny. So synom je v telefonickom, aj v písomnom kontakte. Má plné odporúčanie na zverenie syna do osobnej starostlivosti. Na jeho matku sa nehnevá, mal ju úprimne rád. Ona za to ani prakticky nemôže, lebo na udanie ju naviedli, čo potvrdil aj znalec Jiří Musil, ktorý vo veci vypovedal na súde. Je ťažko zdravotne postihnutá a nevedomuje si vážnosť situácie, ktorú svojim klamstvom spôsobila.

Stal sa obeťou nedostatočne zohľadneného zákona. V prípade jeho odsúdenia nebola použitá zásada objektívnej pravdy.

Najskôr mu bol uložený 3-ročný trest a následne v odvolacom konaní až 7-ročný trest. Toto jednoznačne poukazuje na pochybenia súdu, vykonáva vysoký trest za to, čo neurobil.

Týmto podáva sťažnosť na krajský súd a jednoznačne žiada, aby mu bolo vyhovené a bola prijatá obnova konania. Dala ho uväzniť matka jeho syna vyrieknutím klamstiev.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného O. I. bola podaná oprávneným subjektom, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného O. I., vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/23/2013 a pod sp.zn. 3T/67/2013, zodpovedá stavu veci a zákonu. Rovnako tak odôvodnenie napadnutého uznesenia okresný súd učinil zodpovedajúcim spôsobom v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., podrobne a erudovane. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/67/2013 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/59/2016 zo dňa 27.9.2016, právoplatným dňa 27.9.2016, bol O. I. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1) od bližšie nezisteného dňa a mesiaca roku 2008 do bližšie nezisteného dňa mesiaca október 2012, s výnimkou obdobia, keď bol vo výkone väzby v Rakúsku od 5.4.2012 do 4.5.2012 a ďalej vo výkone väzby na území Slovenskej republiky v dobe od 4.5.2012 do 21.8.2012 v inej trestnej veci, v mieste trvalého bydliska, v rodinnom dome č. XXXX v L. - B., okres L., v tom čase jeho družke P. I. opakovane vulgárne nadával do kuriev, tieto nadávky prerástli do fyzického napádania, opakovane ju fackal, udieral päšťou, škrtil, kopal do tela, najmenej 10x opakovane v nočných hodinách zobudil P. I., triasol s ňou, nadával jej vulgárne do kuriev, pričom z celého konania obvineného mala poškodená strach o svoj život a zdravie, zakazoval jej návštevu príbuzných, vyrhal jej vlasy, kričal na ňu, aby skapala, povedal jej, že ju utopí, hovoril jej, že je debil, hlúpa a v takomto konaní obvinený pokračoval aj po narodení maloletého syna S., nar. X.X.XXXX, pričom ju fyzicky napádal aj počas tehotenstva,

2) od bližšie nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 do bližšie nezisteného dňa mesiaca november 2012 s výnimkou obdobia, keď bol vo výkone väzby v Rakúsku od 5.4.2012 do 4.5.2012 a ďalej vo výkone väzby na území Slovenskej republiky, v dobe od 6.5.2012 do 21.8.2012 v inej trestnej veci, nútil družku P. I. prevažne v spálni rodinného domu v L. - B. XXXX, okres L., v P., v aute a na bližšie nezistených miestach opakovane k orálnemu styku, keď odmietla, tak ju chytil za vlasy, vyhrážal sa jej, že keď mu to neurobí, tak ju zabije, čo s odstupom času robila z povinnosti, aby sa vyhla z jeho strany agresívnemu správaniu.

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. súd O. I. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 2.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/38/2017 zo dňa 11.4.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 2.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/112/2017 zo dňa 14.11.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2013 zo dňa 4.4.2018, právoplatným dňa 4.4.2018, bol v tom čase obžalovaný O. I. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 6.5.2012 v čase o 10.30 hod. na parkovisku pred obchodným domom Tesco v Čadci, nachádzajúcom sa na ul. Slobody 2917/4B, okres Čadca, násillím prinútil nastúpiť do osobného motorového vozidla poškodenú D. S., ktorá si musela ľahnúť na zem a on ju odviezol do mesta Turzovka, pričom počas jazdy sa jej neustále pýtal, kde sú plechy, čo doviezol z Talianska a keď zastavili v Turzovke, tak ju začal vo vozidle fyzicky napádať tým spôsobom, že ju udieral päšťami do tváre, hlavy a celého tela, následne vytiahol skladací nôž, ktorý jej čepeľou priložil ku krku a vyhrážal sa jej, že ju zabije, taktiež vyťahoval sáčok, ktorý jej chcel dať na hlavu, že ju zabije, ak mu nepovie, kde má plechy, a následne ju previezol k vodnej nádrži v blízkosti mesta Žilina, kde ju násillím vytiahol von z auta a chcel ju hodiť do priehrady, pričom jej povedal, že je tam hĺbka 18 metrov a už ju tam nikto nikdy nenájde a následne, keď kričala, že sa bojí, že nevie dobre plávať, O. I. opäť vytiahol skladací nôž, špičkou jej ho priložil na brucho a pod hrozbou násillia ju prinútil odovzdať mu jej občiansky preukaz, potom ju znovu naložil do auta, v ktorom ju vozil a ukazoval jej miesta, kde by ju mohol utopiť, žiadal od nej, aby mu „vyfajčila“, čo však odmietla, pričom jej neustále vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím slovami, že je „kurva, špina, piča, hajzel“, že ich všetkých postrieľa, že zabije O. aj Z., že tam mal plechy za 5.000,- eur a že ich chce spať, počas cesty ju tiež nútil piť alpu a keď ju doviezol v čase o 12.30 hod. do Čadce, povedal jej, že ak niekomu niečo povie, tak ju zabije, vyreže jej jazyk, že má mlčať, byť ticho a má prísť k nemu mu urobiť „fajku“, potom jej dal 3,- eur a vysadil ju na parkovisku pri Tescu, čím svojim konaním spôsobil poškodenú D. S. pomliačdenie s opuchom, tvoriacim sa podkožným krvným výronom

a povrchovými odreninami idúce od čelovej oblasti, okolo vonkajšieho očného kútika na oblasť pravej čeluste, pomliaždenie s opuchom, tvoriacim sa podkožným výronom a povrchovými odreninami kože v oblasti ľavého obočia a horného očného viečka, pomliaždenie a odreninu hlavy za pravou ušnicou, pomliaždenie s opuchom, začervenaním a tvoriacim sa podkožným krvným výronom v oblasti ľavého ústneho kútika a hornej pery vľavo, pomliaždenie so začervenaním a tvoriacim sa podkožným krvným výronom v oblasti sánky vľavo, pás začervenaní na ľavej strane krku pod uhlom sánky, tvoriaci sa podkožný krvný výron a povrchové odreniny v oblasti spojenia kľúčnej kosti zasahujúci na oblasť hrudnej kosti, pomliaždenie so začervenaním a tvoriacim sa podkožným krvným výronom v oblasti bočnej plochy stehna vľavo, bolestivosť rebier vľavo bez viditeľných známkov poranenia, hematóm v driekovej krajine veľkosti 3x4 cm, tržnú ranu v záhlaví vľavo asi 1 cm dlhá.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd O. I. uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/67/2013 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/59/2016 zo dňa 27.9.2016, právoplatným dňa 27.9.2016, ktorým bol O. I. za zločin podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr než známych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd, ako už bolo uvedené vyššie, sa stotožňuje s presvedčivým a správnym odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr než známe, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a

hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa náležite vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na sťažnostné námietky odsúdeného, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné:

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, ako aj sťažnostné námietky primárne založil na tom, že svedkovia v pôvodnom konaní nevypovedali pravdu, je nevinný. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd do konania pribral znalca, ktorý by objektívne posúdil všetky výpovede a tvrdenia svedkov, ich pravdivosť, či klamstvo, účelovosť mu uškodiť, aby bol potrestaný. Uvedený dôvod, na podklade ktorého odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania, však nespĺňa zákonnú podmienku podľa už vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania. Jedná sa len o všeobecné tvrdenie a subjektívny názor odsúdeného, že svedkovia nevypovedali pravdu, bez uvedenia alebo predloženia relevantných nových dôkazov alebo skutočností na preukázanie tohto tvrdenia odsúdeného. Odsúdený sa aj v pôvodnom konaní bránil tým, že je nevinný a rovnako tak spochybňoval pravdivosť výpovedí svedkov, ktorí ho usvedčovali zo spáchania trestnej činnosti. Tak okresný, ako aj krajský súd sa však v pôvodnom konaní s takouto obhajobou odsúdeného vysporiadali a tak rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj odvolacieho súdu obsahujú podrobné hodnotenie vykonaných dôkazov, ako aj úvahy súdu, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, keď dospel k záveru o vine odsúdeného. Pokiaľ odsúdený aj naďalej tvrdí, že je nevinný, v tomto smere krajský súd upriamuje pozornosť odsúdeného na to, že účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmanie zákonnosti, či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy konania by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich inštitút obnovy konania. V konaní o povolenie obnovy konania sa nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale sa posudzuje otázka, či tu existujú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme, ktoré by mohli byť samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné ako pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania navrhol, aby súd pribral do tohto konania znalca, ktorý by objektívne posúdil všetky výpovede a tvrdenia, ich pravdivosť, či klamstvo, účelovosť mu uškodiť, aby bol potrestaný. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí výslovne uviedol, že nemá ďalšie dôkazné návrhy (rovnako ako prokurátor), na základe čoho okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené. V rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí obhajca odsúdeného a následne aj odsúdený v sťažnosti opätovne žiadali o vykonanie znaleckého dokazovania v zmysle návrhu odsúdeného. Aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že tu nie sú zákonné dôvody na akceptovanie takéhoto dôkazného návrhu odsúdeného. Odsúdený pribratie znalca žiada z dôvodu, aby znalec posúdil všetky výpovede a tvrdenia, ich pravdivosť, či klamstvo, účelovosť mu uškodiť. Takýto dôkazný návrh odsúdeného je neakceptovateľný, odporujúci zákonu. Ako na to už správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, znalcovi neprináleží riešenie právnych otázok, a teda ani hodnotenie dôkazov, vrátane hodnotení výpovedí svedkov. Právo hodnotiť dôkazy, a teda aj výpovede svedkov patrí výlučne súdu (pričom na tomto mieste krajský súd opätovne uvádza, že súdy v pôvodnom konaní v rámci svojich rozhodnutí na základe námietok odsúdeného hodnotili vierohodnosť výpovedí svedkov, a to nielen izolovane, ale aj v kontexte ostatných vykonaných dôkazov). Okresný súd správne poukázal na to, že znalec je z hľadiska svojej odbornosti oprávnený vyjadriť sa k tým črtám osobnosti, resp. zdravotného stavu svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho schopnosť podať pravdivú výpoveď. Ani v tomto smere však odsúdený neuviedol žiadne také

nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali pribratie znalca. Dôvodom na pribratie znalca nemôže byť len všeobecné tvrdenie odsúdeného, že svedkovia nevy povedali pravdu, ich výpovede sú účelové, v snahe uškodiť mu.

Zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania nie je ani to, že odsúdený sa opätovne domáha vykonania dôkazov, ktoré boli súdom v pôvodnom konaní odmietnuté. V tomto smere odsúdený neuvádza žiadne nové skutočnosti. O dôkazných návrhoch učinенých odsúdeným v pôvodnom konaní bolo súdom v tomto pôvodnom konaní rozhodnuté a nakoľko konanie o povolenie obnovy konania sa nespravuje revíznym princípom (ako to už bolo vyššie krajským súdom uvedené), súdu v tomto konaní o povolenie obnovy konania neprináleží hodnotiť správnosť takéhoto rozhodnutia súdu o odmietnutí dôkazných návrhov odsúdeného v pôvodnom konaní. Ak by súd v tomto konaní o povolenie obnovy konania preskúmaval správnosť postupu súdu v pôvodnom konaní, ktorým odmietol návrhy na vykonanie dôkazov, prekročil by zákonný rámec konania o povolenie obnovy konania.

V konečnom dôsledku zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania nie je ani len subjektívne tvrdenie odsúdeného, že mu bol uložený neprimeraný trest. V súvislosti s uloženým trestom rovnako odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by buď same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi v pôvodnom konaní viedli k záveru o zrejmom nepomere pôvodne uloženého trestu k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo že uložený trest by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Len sama skutočnosť, že odsúdený sa chce starať o svojho syna, ktorý bol zverený do náhradnej starostlivosti, nakoľko o tomto sa osobne nestará ani jeho matka, nie je zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania a uloženie miernejšieho trestu. Navyše táto skutočnosť bola známa už v pôvodnom konaní.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že nezistil podmienky konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. I. na povolenie obnovy konania. Krajský súd preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.